

Sainte Marie

Sainte Marie: ronde vormen bieden intimiteit en gastvrijheid

Woon- en zorgcentrum Sainte Marie

Arnhemse weg 278

7333NC Apeldoorn

tel.: 055-5484848

onderdeel van de Woonmensen

www.woonmensen.nl

info@woonmensen.nl

- **Op THE-visite in Sainte Marie**
- **Een hartelijke ontvangst**
- **Ruimte en oog voor talent onder de bewoners.....**
- **.....En zo komt ook de modelbouwersclub binnen**
- **Genieten van zonsop- en -ondergang en de auto nog voor de deur**
- **Terug te moeten naar een smal bedje is niet neer van deze tijd**
- **Vers bereide maaltijden met jus uit eigen voorraad**
- **Zorgdossier onbegrijpelijk voor bewoner en familie**
- **Veel ruimten voor ontmoeting en activiteiten**
- **Multifunctioneel restaurant**
- **Winterfair met schaatsbaan**
- **Mannenpraatgroep**
- **Combineer jong en oud en vul wijkschouwen aan met zorgschouwen**

Op THE-visite in Sainte Marie

We verheugen ons op deze visite. Enerzijds omdat we op bezoek gaan bij de vader van Cees, een vriend van ons. Toen Cees hoorde van ons Zorgvisite initiatief riep hij meteen spontaan: "Ga op bezoek bij mijn vader!" Anderzijds vanwege de bijzondere combinatie van woningcorporatie en zorgorganisatie in één hand. Wellicht proeven we daar nu de voordelen van, na onze teleurstellende ervaring bij [De Noorderkroon](#), waar wonen en zorg nu juist compleet van elkaar gescheiden waren.

Een hartelijke ontvangst

Sainte Marie rijst op in een halfronde vorm gelegen aan een gemaaid gazon. Parkeren doe je aan de straat. Er zijn een paar parkeerplaatsen voor bewoners die nog auto rijden in een halve cirkel dicht bij de ingang.

De vriendelijke receptioniste achter de lage halfronde balie direct na de voordeur heet ons welkom. Zij is op de hoogte van onze komst voor de vader van Cees. "Kijk, daar hangt zijn foto in de gang". De foto is onderdeel van een project, georganiseerd door de dagbesteding. Tegenover de balie: een halfronde gemetselde muur, die de kapstokken aan het oog onttrekt met daarvoor een zitje dat is ingericht voor de komst van de Sint.

De lift brengt ons naar de vierde etage, waar de vader van Cees woont. Zijn naam, etage en kamernummer treffen we al aan op een bord naast de lift op de begane grond. Het geeft een vertrouwd gevoel, dat de bewoners centraal staan.

We stappen uit in een soort hal die de twee gangen van de halfronde vorm met elkaar verbindt. De gangen zijn lekker breed en hebben vensterbanken, waarop de bewoners hun planten kwijt kunnen, waarvoor ze op hun kamer geen ruimte hebben. Ze verzorgen hun planten zelf. Het is absoluut geen rommeltje aan planten, maar als thuis, heerlijk. In een variatie aan potten zien we een assortiment van bloeiende en groene planten. De vader van Cees is niet zo tevreden over de vensterbank in zijn deel van de gang, omdat kasten in de erachter gelegen activiteitenruimte het licht aan de planten ontnemen.

Aan de wanden in de gang hangen schilderijen die de bewoners eveneens zelf hebben meegebracht. Het is allemaal keurig opgehangen. We zien daar de hand in van de technische dienst waarover Sainte Marie zelf beschikt. Bij elke voordeur een rond plankje, zodat je aan je woning een 'personal touch' kunt geven.

Ruimte en oog voor talent onder de bewoners.....

Meneer verwacht ons al en we bewonderen de inrichting van zijn kamer. Je kunt in deze kamer beslist niet heen om een fantastisch sporeemplacement, dat ongeveer een vierde van de kamer in beslag neemt. Het behang erachter doet je in Zwitserland wanen.

Alle lantaarns die in het landschap staan, worden met een druk op een knop verlicht. De treinen worden voor ons in beweging gezet via een ingenieus systeem: als een trein een bepaalde wissel raakt, komt deze tot stilstand en gaat de volgende trein rijden. Het emplacement is natuurlijk lang zo groot niet meer als het thuis was, maar meneer krijgt de ruimte om zijn hobby in Sainte Marie te kunnen blijven uitoefenen. En met deze hobby houdt het niet op. De prachtige verzameling antieke klokken verraadt een ander talent van meneer. Hij zet die klokken in elkaar volgens model, maakt ontbrekende onderdelen zelf en schildert de paneeltjes.

Kortom we hebben hier te maken met een fijnmechanicus in de metaal met ook nog eens een fijnschilderstalent. De woonzorginstelling heeft hier gelukkig oog voor en heeft hem beneden de beschikking gegeven over een kleine afsluitbare ruimte waar een werkbankje met zijn machines staat, waar hij zelf z'n instrumenten kan maken. Sainte Marie weet zijn talenten te waarderen en aan te wenden!

.....En zo komt ook de modelbouwersclub binnen

Nu met de feestdagen voor de deur is hij samen met de modelbouwersclub uit Apeldoorn bezig een dorp in kerstsfeer aan te leggen in het restaurant annex de activiteitenruimte. Een plaat op het biljart wordt daarvoor als ondergrond gebruikt. Ook door dat kerstlandschap zullen straks de treinen rijden. Zo worden met zijn talent tegelijkertijd anderen bij het huis betrokken, jonge modelbouwers die maar al te graag gebruik maken van zijn kennis.

Genieten van zonsop- en -ondergang en de auto nog voor de deur

Meneer is zichtbaar in zijn schik met het bezoek van de dames THE. Hij zet koffie voor ons, serveert deze in prachtig gedecoreerde porseleinen kopjes en pakt uit met heerlijke koekjes. We hebben vanuit zijn kamer een prachtig uitzicht over de bossen van

Apeldoorn. Hij vertelt ons 's morgens en 's avonds te genieten van de opkomst en ondergang van de zon.

Hij woont hier nu al negen jaar tot tevredenheid, nadat z'n geliefde vrouw was overleden in het verpleeghuis waar ze woonde vanwege dementie. Hij was in diezelfde periode herstellende van een zware operatie. Niemand gaf meer een cent voor hem, maar hij heeft alle narigheid als een kat met negen levens weten te doorstaan en kan met wat zorg van het huis uit de voeten. Zijn auto heeft hij nog voor de deur. "Nee, op de snelweg rijdt hij niet meer, maar voor het bezoek aan de begraafplaats waar zijn vrouw ligt is de auto een voorwaarde". Z'n kinderen en kleinkinderen bezoeken hem regelmatig en hij is zichtbaar trots op hen..

Terug te moeten naar een smal bedje is niet neer van deze tijd

Het typische jaren tachtig verzorgingshuisappartement is klein en bestaat uit een kamer met hoek waarin zijn smalle bed staat. Hij vertelt ons er 's avonds tegen op te zien alleen in dit smalle bedje te moeten kruipen. Dat hij zijn vrouw moet missen, dat is een fact of life. Maar het voelt extra vreemd om na een heel volwassen leven in een twee persoonsbed te hebben geslapen, nu veroordeeld te zijn tot een 90 cm bedje. Dame He, weet nog dat toen haar vader na de dood van zijn vrouw zelf slechter ter been werd en er een ander -elektrisch verstelbaar- bed moest komen, er gekozen werd voor 120 cm. Het bleek een plezierige tussenmaat te zijn waar ook het zorgpersoneel mee uit de voeten kon. In de kamer van Cees z'n vader zou deze maat al te groot zijn. De Woonmensen realiseert zich dat, want bij ons vertrek horen we dat men plannen heeft om het huis dat nu zo'n 16 jaar oud is grondig te gaan renoveren. Vooral de grootte van de appartementen voldoet niet meer. Wonen en slapen in een ruimte voor mensen op deze leeftijd vindt ook de Woonmensen niet meer van deze tijd.

Bij de kamer is een eigen douche en toiletruimte. In deze ruimte staat de kast niet vol met de gebruikelijk spullen om te douchen, maar vooral vol met onderdeeljes voor z'n hobby's; radertjes, schroeven, pennetjes en wat niet meer, per stuk precies gerubriceerd.

Vers bereide maaltijden met jus uit eigen voorraad

Er is een klein keukenblok met magnetron, zodat hij zelf zijn eten kan opwarmen als hij 12.30 uur te vroeg vindt om al aan de warme hap te gaan. De dagelijkse maaltijden stelt hij zelf samen aan de hand van een formulier, waarop gekozen kan worden uit verschillende componenten. Het eten wordt vers bereid in de keuken bij het restaurant. Meneer is een fijnproever en vindt in de smaak van de jus de 'proof of the pudding'. Hij laat ons in z'n vriezer de kleine bakjes met jus en vlees zien, die een kennis voor hem klaarmaakt en waarvan hij er dagelijks één ontdooit. Die jus is smullen en veel lekkerder dan de jus die bij zijn maaltijd wordt gebracht. Het eten op zijn bord lijkt smakelijk, maar oogt niet bijzonder. Als de maaltijd wordt gebracht tijdens onze aanwezigheid valt het ons op dat de kamerdeur wordt geopend zonder te kloppen.

Zorgdossier onbegrijpelijk voor bewoner en familie

In een gleuf in het keukenblok ligt het zorgdossier. We zijn nieuwsgierig en mogen er een blik in werpen. Qua medicijngebruik en -verstrekking is het actueel, maar verder is de vulling niet up to date en vooral onleesbaar. De formalistische en ambtelijke taal in indicatiebesluiten en correspondentie van Zorgkantoor, Sociale Verzekeringsbank en al wat dies meer zij, is werkelijk stuitend te noemen. Is er nu geen functionaris met gezond verstand die bij het opstellen van een brief of besluit denkt: 'dit moet anders, want hier kan mijn vader of moeder echt geen chocola van maken'.

Veel ruimten voor ontmoeting en activiteiten

Meneer wil ons graag het huis laten zien. We starten met de activiteitenruimte grenzend aan de gang op zijn etage. Een gezellige ruimte vol met materiaal waarmee van alles geknutseld kan worden. De bewoners maken er ook wel eens kleine lekkere hapjes klaar. Op een van de gangen staat een loopbrug en hangt een dartsbord. De kleinkinderen gooien daar wel eens met pijltjes.

Op de eerste etage is een vrij grote ronde kapel met glas in loodraam, waar regelmatig zowel katholieke als protestantse diensten worden gehouden door pastors uit Amersfoort. Jaarlijks op Allerzielen worden de overledenen er herdacht in aanwezigheid van hun families. Dame He steekt meteen voor haar dierbaren een (echt) kaarsje aan en stopt geld in het kerkpotje.

Naast de kapel is een ruimte met veel sportattributen, waar goed gebruik van wordt gemaakt, vooral wanneer de fysiotherapeut er is, om de bewoners daarbij te helpen. Zittend op de fiets kijk je uit op het restaurant op de begane grond. Er valt dus iets te zien, terwijl je je benen beweegt. We treffen op een van de etages ook de kapster die in de salon druk bezig is permanentjes te zetten. Meneer heeft zich speciaal voor ons ook onderhanden laten nemen, vertelt ze glunderend.

Multifunctioneel restaurant

Het restaurant op de begane grond is gezellig ingericht met Pieten en petten die overal staan en hangen. De ruimte heeft eveneens ronde vormen die van elkaar gescheiden kunnen worden door voile, pastelgetinte gordijnen langs rails aan het plafond.

Zo ontstaan meerdere ruimtes, zoals een hoek, waar de bewoners kunnen internetten en waar een kleine bibliotheek is. Eigenlijk wordt alles in dit huis bepaald door de ronde vormen die intimiteit en huiselijkheid geven. In het restaurant staat een piano en een grootbeeld televisie. Daarvoor kan ook een scherm naar beneden worden gelaten, als er films worden vertoond.

Winterfair met schaatsbaan

Het restaurant grenst aan een prachtige grote binnen- en buitentuin, waar je zomers heerlijk kunt zitten. Er staat een kas in en er spuit een fontein. Rond de fontein glinsteren de kerstlichtjes ons in deze donkere dagen tegemoet. Bij aankomst zagen we al meteen een enorm bord dat een Winterfair aankondigt, met een schaatsbaan voor de jeugd. In het goed onderhouden groen zijn de paden goed begaanbaar.

Het restaurant is door een lange gang verbonden met seniorenwoningen, zodat het de

bewoners daarvan gemakkelijk wordt gemaakt tegen betaling gebruik te maken van het restaurant en van de activiteiten die geboden worden.

Naast een eigen keuken beschikt het huis over een eigen wasserij, die we ook nog met eigen ogen aanschouwen, want een voormalige linnenkamer is nu het inpandige werkplaatsje van meneer.

Mannenpraatgroep

Als we aanstalten maken om te vertrekken passeert ons de activiteitenbegeleidster met een kar vol drankjes en lekkernijen voor de mannenpraatgroep die straks gaat beginnen en waarbij een borrel en een biertje worden geschonken. Ja, daar wordt de vader van Cees ook verwacht, als hij z'n -vandaag verlate- middagmaal verorbert heeft.

Combineer jong en oud en vul wijkschouwen aan met zorgschouwen

Voor een organisatie die zich zo toekomstgericht presenteert is ons advies: Als je nu toch gaat renoveren, maak dan op deze plek een combi van wonen voor jong en oud. Bestem straks de grotere appartementen niet alleen voor ouderen, maar tegelijkertijd voor jongeren en studenten. Zij brengen leven in de brouwerij en willen wellicht ook een handje betaald of onbetaald helpen. In ons naburige landen zijn daar al vele mooie voorbeelden van. Ouderen blijven daardoor ook meer in het gewone leven staan en betrokken.

En .....laat met een zekere regelmaat vreemde ogen toe om de woon- en zorgcentra te beoordelen op aspecten van 'thuis voelen', zoals in de buurten wijkschouwen beoordelen op aspecten van 'tevredenheid met je wijk'. Die wijkschouwen kent de Woonmensen al. Ons advies: vul deze aan met Zorgschouwen, zoals wij die in de [gids Thuis Voelen](#) als tip hebben opgenomen.

In Woon- en zorgcentrum Sainte Marie wonen 130 mensen. Sainte Marie maakt deel uit van de Woonmensen: wonen, zorg en buurt. De Woonmensen is een woningcorporatie en zorgorganisatie in een hand. De Woonmensen voorziet in het brede scala aan woonvormen zoals seniorenwoningen, mantelzorgwoningen, kleinschalig wonen voor mensen met dementie en woon-zorgcentra, Daarnaast kent de Woonmensen de zogenaamde +Punten, bruisende huiskamers voor de buurt, deels in samenwerking met het Welzijnswerk. Naast de specifieke doelgroep senioren kent de Woonmensen een tweede specifieke doelgroep, namelijk studenten aan wie kamers worden geleverd.

Klik [hier](#) voor de link naar Sainte Marie op Zorgkaartnederland.nl (waardering 6,7; 16 waarderingen, laatste waardering oktober 2010).